

IZRADA SEMINARSKOG RADA

Tema i naslov seminarskog rada određuje se u dogovoru s voditeljem seminara na konzultacijama. Bit izrade seminarskog rada je da student uz uputu mentora sam pronade i istraži literaturu i izvore te da temeljem toga napiše seminarski rad u skladu s pravilima koja su naznačena u nastavku ovog teksta.

Seminarski rad mora imati sljedeće tehničke sastojke i karakteristike:

1. NASLOVNA STRANICA

Na naslovnoj stranici mora velikim pisanim slovima biti naznačeno sljedeće:

1. naslov rada (u sredini)
2. autor rada (u sredini iznad naslova i uz jedan red razmaka)
3. naznaka Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, te ispod toga Katedra za rimsko pravo (pri vrhu stranice)
4. naznaka mentora (u sredini ispod naslova i jednog reda razmaka)
5. naznaka godine i mjesta izrade rada (na dnu stranice)

2. SADRŽAJ

Nakon naslovne stranice treba biti stranica sa sadržajem. Moguće ju je i poželjno automatski generirati u programu u kojem se i piše rad.

3. NASLOVI

Naslov 1. razine (1.): font 12, tiskana slova

Naslov 2. razine (1.1.): font 12, podebljano (bold)

Naslov 3. razine (1.1.1.): font 12, podebljano i kurzivirano (bold i italik)

*Svaki naslov ovisno o svojoj razini mora biti numeriran

4. TEKST RADA

Glavni tekst:

Font: Courier New ili Arial ili Times New Roman

Veličina fonta 12

Prored 1,5

Poravnato s obje strane (justified)

Fusnote:

Font: Courier New ili Arial ili Times New Roman (u skladu s glavnim tekstom)

Veličina fonta 10

Prored 1

Poravnato s obje strane

5. VELIČINA RADA I SADRŽAJ

Seminarski rad mora imati od 8 autorskih kartica na više s time da jedna autorska kartica iznosi 1800 znakova uključujući razmake (characters with spaces) što otprilike predstavlja 30 redova po stranici.

U svojem osnovnom konceptu rad mora imati uvodni dio, središnji dio i zaključni dio te popis korištenih izvora i literature. Izvori i literatura navode se u popisu na isti način kao i kada se prvi puta spominju u bilješki (fusnoti), ali bez naznake stranice za knjige, dok se za članke navode prva i zadnja stranica (pr. str. 21 – 43).

Stranice rada moraju biti numerirane, odnosno, treba biti označen broj stranice. Ne numerira se naslovna stranica rada. Autor može odabrati hoće li brojevi biti naznačeni u gornjem ili donjem desnom uglu koristeći funkciju programa za pisanje za automatsko umetanje brojeva stranica.

Ostali dodaci poput naslova rada ili imena autora na svakoj stranici (najčešće u

zaglavlju – engl. *Header* ili podnožju – engl. *Footer*) rada nisu potrebni (ni preporučljivi) kao tehnička oprema rada.

Isticanje teksta u radu se vrši kurzivom (italikom), dok ne treba (i ne preporuča se) koristiti podebljani ili podcrtani tekst.

6. CITIRANJE

Citati literature navode se u bilješkama (fusnotama) koje moraju biti numerirane.

Citiranje literature kada se djelo navodi prvi put:

[knjige]

Prezime autora, prvo slovo imena autora s točkom, naslov djela (italikom), mjesto izdanja, godina izdanja, kratica str. i broj stranice te na kraju točka (ako citat upućuje na više stranica koje slijede dodaje se iza broja „i sl.“ – pr. str. 55 i sl.).

primjer: Horvat, M., *Rimsko pravo*, Zagreb, 1998., str. 55.

[članci objavljeni u časopisima]

Prezime autora, prvo slovo imena autora, naslov članka (italikom), matična publikacija, broj i svezak matične publikacije, godina matične publikacije, str. i broj stranice te na kraju točka.

primjer: Horvat, M., *Rimsko pravo u današnjem svijetu*, Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu, vol. 52, br. 5, 2002., str. 1073.

[članci objavljeni u uredničkim knjigama/zbornicima radova]

Prezime autora, prvo slovo imena autora, naslov članka (italikom), u: prezime, prvo slovo imena urednika (ako ih je više, razdvajaju se točka-zarezom), naznaka urednika (ur.), naslov knjige/zbornika (italikom), mjesto izdanja, godina izdanja, str. i broj stranice te na kraju točka

primjer: Castresana, A., *La estipulación*, u: Paricio, J. (ur.), *Derecho Romano de obligaciones, Homenaje al profesor José Luis Murga Gener*, Madrid, 1994., str. 439.

[natuknica iz enciklopedije]

Prezime autora, prvo slovo imena autora, naslov natuknice (italikom), u: prezime, prvo slovo imena urednika (ako ih je više, razdvajaju se točka-zarezom), naznaka urednika (ur.), naslov enciklopedije, volumen (može se koristiti kao kratica za oznaku volumena *Vol.* ili kratica koja je navedena na samoj enciklopediji prema jeziku na kojem je enciklopedija napisana), mjesto izdanja, godina izdanja, str. i broj stranice te na kraju točka

primjer: Düll, R., *Nexum*, u: Wissowa, G.; Kroll, W. (ur.), *Paulys Real-Encyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft*, Bd. 17, Stuttgart, 1936., str. 163 – 165.

Citiranje literature koja se ne navodi prvi put:

[knjige i članci]

Prezime autora, prvo slovo imena autora, *op. cit.* u bilj. X, str. i broj stranice - navodi se prezime i ime autora djela, potom slijedi skraćunica *op. cit.* koja označava latinsku kraticu *opus citatum* (hrv.=citirano djelo) te se navodi u kojoj je bilješki spomenuto djelo prvi put citirano, a na kraju se navodi stranica na koju se student referira.

primjer: Horvat, M., *op. cit.* u bilj. 3, str. 65.

Citiranje literature kada se student u konsektivnim (koje slijede jedna iza druge) bilješkama poziva na isto djelo se ostvaruje korištenjem kratice *ibid.* (skraćunica od latinske riječi *ibidem* (hrv.= isto) nakon kojega se navodi broj stranice): *Ibid.*, str. i broj stranice. *Ibid.* se piše sa velikim početnim i kada je na početku rečenice, no ako postoji tekst ispred onda sa malim slovom.

primjer:

6) Horvat, M., *op. cit.* u bilj. 3, str. 65.

7) *Ibid.*, str. 74 i sl.

Korisne kratice za predmet Rimsko privatno pravo:

D. = Digesta

Gai. Inst. = Gajeve Institucije

C. I. = Codex Iustinianus

C. Th. = Codex Theodosianus

Iust. Inst. = Iustinijanove Institucije

Paul. Sent. = Paulove Sentencije

Ulp. Reg. = Ulpijanove Regule